

sení a) označilo knihovní zápis jako »poznámku« a nikoli jako »vklad«, b) že označilo dotyčné právo jako »právo nápadnické« neboť ad a) § 158 nesp. říz. nařizuje »zápis« obmezení disposičního práva přejímatelčina pouhým dodatkem ke vkladu práva vlastnického (viz věstník min. práv z roku 1904 str. 168 a judikát nejvyššího soudu dříve ve Vídni uveřejněný pod čís. 1631 str. 121 sb. Nowak a také Némethy form. 33 C kde je řeč již jen o »zápisu« [Eintragung]), ad b) v poukazu na bod 5. projednacího protokolu jasné bylo vyjádřeno, jaký jest obsah onoho práva nápadnického (§ 5 knih. zák.). Také neprávem poukazuje dovolací stížnost na § 76 knih. zák., neboť knihovní zápisy na základě odevzdací listiny dějí se podle §u 2 zák. ze dne 23. května 1883, čís. 82 ř. zák. také z povinnosti úřední a zápis obmezení měl se státi podle dědičského ujednání současně se vkladem práva vlastnického (§ 97 knih. zák. a výnos min. sprav. ze dne 5. června 1923, čís. 21 Věstn. z roku 1923). Bude tedy povinností pozůstalostního soudu, by podle směrnic tohoto rozhodnutí postupoval, při čemž ovšem nebude lze postrádati také zřízení opatrovníka k činu pro nezletilé děti podle §u 271 obč. zák., protože jejich zájmy jsou se zájmy mateřské poručnice v rozporu.

Čís. 4700.

Pokud právní zástupce, jenž zastupoval stranu bez řádné plné moci, může se na ní domáhati zaplacení palmáru.

(Rozh. ze dne 18. února 1925, Rv I 1743/24.)

Žalobě advokáta na společenstvo o zaplacení palmáru za právní zastupování procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Žalobce opírá žalobní žádost v žalobě o to, že k žádosti žalované konal právnícké práce, připouští však, že ku právoplatnému zmocnění ku zastupování žalované jest zapotřebí podpisu dvou členů představenstva, a že plná moc, jím předložená, jest podepsána pouze jednatelem žalované. Nemůže tudíž svůj nárok vyvozovati z právního důvodu splnomocnění. Při ústním sporném jednání pokusil se žalobce opřít svůj nárok o to, že zaslal žalované pod její adresu dopisy a že ho na to došly odpovědi na dopisovém papíru, na němž ratištěna byla firma. Nehledíc k tomu, že odpověď jest podepsána pouze Hanušem D-em a není tam razítka firmy, plyne z ní jasné, že D. pracoval na vlastní účet a měl tudíž žalobce tím pečlivěji zkoumati, zda je D. sám oprávněn zastupovati žalovanou. Dle §u 26 zák. ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. mohla by žalovaná jen tehdy býti zavázána D-em samotným, kdyby šlo o jednání, vztahující se na provozování závodu, nikoliv však co se týče vystavení plné moci. V odvolacím sdělení opírá žalobce svůj nárok o § 1315 obč. zák. Avšak neprávem, poněvadž před prvním soudem neuvedl, že D. jest osobou nezpůsobilou nebo nebezpečnou. O § 1306 a) obč. zák. nelze žalobní nárok opírat, poněvadž žalovaná nebyla ve stavu nouze, poněvadž vzhledem na útraty při zmeškání prvního roku by byla měla ještě prospěšnější výsledek, než

tím, že zažalovaný nárok teprve při druhém ústním sporném roku byl uznán.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Odvolací soud zamítl žalobu, již se dovolatel domáhal zaplacení palmárního účtu, proto že dovolatel neměl plné moci k tomu, aby žalované družstvo zastupoval ve sporu, z něhož pochází zažalovaná palmární pohledávka, takže žalobní nárok nelze opřít o smlouvu dle Šu 1002 nebo 1151 obč. zák., a že činnosti dovolatele, který při posledním roku v onom sporu jménem žalovaného družstva uznal žalobní nárok, nebylo za tohoto stavu věci třeba ani k odvrácení hrozící škody a ani nebyla ona činnost žalobcova k prospěchu žalovaného družstva, takže žalobní nárok nemůže býti odvozován ani z předpisů §§ 1036 a 1037 obč. zák. Dovolatel, uplatňuje dovolací důvod čís. 4 Šu 503 c. ř. s., snaží se pouze dovoditi, že odvolací soud, nemohl-li žalobu opřít o některý z předpisů XXII. a XXX. hlavy obč. zákona, měl použít §§ 6 a 7 obč. zák., ježto by bylo neslušné, zamítnouti nároky žalobce, který pro žalované družstvo a v jeho zájmu pracoval. Ale dovolatel přehlíží, že ani zásad §§ 6 a 7 obč. zák. nelze použít způsobem pro něho příznivým, když v Šu 1035 obč. zák. jasně jest vysloveno, že zásadně nikdo se nemá míchat do cizích záležitostí bez svolení toho, kdo jest pánem oněch záležitostí. Nemohlo býti proto dovolání vyhověno a nerozhodna jest pro spor úvaha, jak by si žalované družstvo počínalo, kdyby byl onen spor proveden býval s úspěchem.

Čís. 4701.

Převzat-li podpisem směnek osobní závazek, nemá zánik směnečného osobního závazku v zápětí zánik obecnoprávního osobního závazku.

Veřejný společník může převzít závazek vůči věřitelům společnosti, přesahující hranici čl. 122 a 146 obch. zák. Závazek jeho zůstává vyrovnáním společnosti nedotknut.

(Rozh. ze dne 18. února 1925, Rv I 1825/24.)

Žalující banka byla v obchodním spojení s firmou B. a S. Když o jmění společnosti B. a S. bylo zahájeno řízení vyrovnávací, přihlásila k němu žalující banka pohledávku z obchodního spojení. Oba veřejní společníci Vilém B. a Vilém S. uznali pohledávku a přijali směnky ku krytí úvěru, poskytnutého žalující bankou, vyhověvše dopisu žalující banky ze dne 3. března 1920 příl. čís. E, v němž žalující banka žádala n. zvýšený úvěr 100.000 Kč akcept firmy a na něm »spolupodpisy« obou společníků »ad personam«. Dle vyrovnání soudně schváleného obdržela žalobkyně 30% své pohledávky a domáhala se na Vilému B-ovi a Vilému S-ovi zaplacení zbytku rukou společnou a nerozdílnou. P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e uznal podle žaloby. D ů v o d y: Ža-